

Sygn. akt II CSK 643/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku P. [...] Spółki Akcyjnej Oddział [...] w Ł.

przy uczestnictwie T. B.

o zasiedzenie służebności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 maja 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w P.

z dnia 8 listopada 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną uczestnika postępowania T. B. od postanowienia Sądu Okręgowego w P. oddalającego apelację uczestnika od postanowienia Sądu Rejonowego w B. stwierdzającego zasiedzenie służebności gruntowej przesyłu na rzecz wnioskodawcy P. [...] S.A. zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej, powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparł na istnieniu istotnego zagadnienia prawnego, którego wyjaśnienie ma decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, co wymagało sformułowania tego zagadnienia, podniesienia argumentów prawnych wskazujących na rozbieżne oceny prawne oraz zajęcia własnego stanowiska. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego

z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, nie publ.). Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją w tym zakresie rozbieżne poglądy wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (por. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego z 10 marca 2010 r., II UK 363/09 i z 12 marca 2010 r., II UK 400/09).

Sformułowane przez skarżącego zagadnienie prawne dotyczące charakteru posiadania przez przedsiębiorcę przesyłowego służebności gruntowej podobnej do przesyłu z punktu widzenia wynikającego z art. 336 k.c. podziału na posiadanie samoistne i zależne jest przedmiotem licznych orzeczeń Sądu Najwyższego (por. uzasadnienie uchwały składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 8 sierpnia 2011 r., III CZP 10/11, OSNC 2011, nr 12, poz. 129, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2010 roku, I CSK 181/09, niepubl., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2006 r., IV CSK 149/05, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2008 r., I CSK 171/08, OSNC 2010, nr 1, poz. 15, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2009 roku, I CSK 392/08, niepubl.), nie stanowi więc nowego i dotychczas nierozstrzygniętego w judykaturze zagadnienia prawnego.

W tej sytuacji uznać należy, że skarżący nie wykazał istnienia powołanej w skardze kasacyjnej przesłanki uzasadniającej przyjęcie jej do rozpoznania, stąd na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.